

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5449/2539

ธนาคาร นครหลวงไทย จำกัด(มหาชน) นาย ชัยรัตน์ สิริเศรษฐนันท์ผู้ร้อง เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ กับพวกผู้คัดค้าน นาง กิ่งทอง เก่งมานะจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 116, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 124, ป.พ.พ. มาตรา 314, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 135

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้คำร้องที่ผู้ร้องขอให้ยกเลิกการล้มละลายของจำเลยอ้างว่าจำเลยมีทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านที่1ได้อายัดไว้มากกว่าหนี้ของเจ้าหนี้ที่เหลือหลายเท่าตัวผู้ร้องซึ่งเป็นผู้ที่จะต้องถูกเพิกถอนการขายฝากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างซึ่งทำให้ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างโอนกลับคืนเข้าไปเป็นกองทรัพย์สินของจำเลยผู้ร้องจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่จะร้องขอให้ยกเลิกการล้มละลายของจำเลยได้ก็ตั้งแต่เมื่อปรากฏว่าระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้นผู้ร้องได้ขอวางเงินในจำนวนที่เพียงพอแก่การชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้รวมทั้งค่าธรรมเนียมในการรวบรวมทรัพย์สินและศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งอนุญาตแล้วการที่ผู้ร้องซึ่งต้องเสียสิทธิในที่ดินที่ได้รับซื้อฝากเพราะศาลฎีกาได้พิพากษาให้เพิกถอนตามพระราชบัญญัติล้มละลายพ.ศ.2483มาตรา116ให้กลับคืนสู่ฐานะเดิมก็เพื่อให้ที่ดินเข้ากองทรัพย์สินของจำเลยเพื่อจัดการแบ่งในระหว่าง>เจ้าหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลายพ.ศ.2483มาตรา124หากเจ้าหนี้ทั้งหลายได้รับชำระหนี้โดยครบถ้วนแล้วผู้คัดค้านที่1ก็ไม่มี ความจำเป็นต้องรวบรวมทรัพย์สินของจำเลยต่อไปตลอดจนไม่ต้องเก็บรวบรวมที่ดินของผู้ร้องที่ถูกเพิกถอนนั้นถือได้ว่าผู้ร้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียด้วยในการชำระหนี้จึงชอบที่จะเข้าชำระหนี้นั้นได้ แม้จะเป็นการเข้าชำระหนี้โดยขึ้นใจจำเลยก็ตามตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา314วรรคสองเมื่อผู้ร้องเป็นผู้ชำระหนี้ของจำเลยแก่เจ้าหนี้ทั้งหลายรวมทั้งค่าธรรมเนียมในการรวบรวมทรัพย์สินย่อมถือได้ว่าผู้ร้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียในอันที่จะขอให้ศาลยกเลิกการล้มละลายของจำเลยเพราะเหตุที่หนี้สินของบุคคลล้มละลายได้ชำระเต็มจำนวนแล้วตามพระราชบัญญัติล้มละลายพ.ศ.2483มาตรา135(3)ได้

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลยเด็ดขาดเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2522 และพิพากษาให้ล้มละลายเมื่อวันที่12 กันยายน 2523 ในชั้นจัดการทรัพย์สินของจำเลยศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงวันที่ 10 พฤษภาคม 2531 พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ให้เพิกถอนการให้โดยเสนาหาที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 17016 แขวงสามเสนใน เขตดุสิต กรุงเทพมหานครพร้อมสิ่งปลูกสร้างบ้านเลขที่ 49/819 ระหว่างจำเลยกับนายเพ็ญศ เก่งมานะและเพิกถอนสัญญาขายฝากระหว่างนายเพ็ญศกับผู้ร้องผู้ร้องยื่นคำร้องว่า คดีนี้มีเจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้6 ราย สำหรับเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ขอถอนคำรับชำระหนี้ไปแล้วคงเหลือเจ้าหนี้อีก 5 รายรวมเป็นเงิน 2,636,166 บาท ผู้คัดค้านที่ 1อายัดทรัพย์สินของจำเลยไว้มากกว่าจำนวนเงินที่เจ้าหนี้ทั้ง 5 รายขอรับชำระหนี้หลายเท่า หากขายทอดตลาดก็จะเพียงพอชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ครบถ้วนและผู้คัดค้านที่ 1 ชอบที่จะขอให้ยกเลิกการล้มละลายของจำเลยได้ซึ่งจะมีผลทำให้ไม่มีความจำเป็นต้องเพิกถอนการโอนที่ดินพิพาทให้กลับไปเป็นของจำเลย ผู้ร้องจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่จะต้องถูก

เพิกถอนการโอนที่ดินโฉนดพิพาท ขอให้มีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายของจำเลยและให้ที่ดินพิพาท ตกให้แก่ผู้ร้องซึ่งเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ต่อไปผู้คัดค้านที่ 1 ยื่นคำคัดค้านว่า ศาลฎีกาได้พิพากษาให้ เพิกถอนการโอนที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 17016 มาเป็นเวลากว่า 4 ปีแล้วผู้ร้องไม่ยอมปฏิบัติตาม คำพิพากษาและยื่นคำร้องมาเพื่อประวิงคดีหากจำเลยมีทรัพย์สินมากตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง ก็ไม่น่าจะถูกฟ้องให้ล้มละลาย ขอให้ยกคำร้องผู้คัดค้านที่ 2 ยื่นคำคัดค้านว่า เมื่อที่ดินพิพาท ตกเป็นของจำเลยแล้ว ไม่มีเหตุใด ๆ ที่ผู้ร้องจะประวิงการส่งมอบโฉนดที่ดินพิพาทแก่ผู้คัดค้านที่ 1 เพื่อขายทอดตลาดชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ต่อไปขอให้ยกคำร้องระหว่างพิจารณา ผู้ร้องขอวางเงินใน จำนวนที่เพียงพอแก่การชำระหนี้ให้เจ้าหนี้ทั้งปวงรวมทั้งค่าธรรมเนียมในการรวบรวมทรัพย์สิน จำนวน 2,134,142.64 บาท ต่อศาลเพื่อไม่ต้องนำที่ดินของผู้ร้องออกขายทอดตลาดชำระหนี้ให้แก่ บรรดาเจ้าหนี้จำเลยยื่นคำคัดค้านว่า ผู้ร้องไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียที่จะต้องชำระหนี้แทนจำเลย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ผู้ร้องวางเงินจำนวน 2,134,142.64 บาทต่อศาลชั้นต้นและวินิจฉัยว่า ผู้ร้อง เป็นผู้มีส่วนได้เสียและจำเลยไม่สมควรถูกพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย ทั้งหนี้สินของจำเลยผู้ ร้องได้วางเงินชำระหนี้เต็มจำนวนแล้วมีคำสั่งให้ยกเลิกการล้มละลายของจำเลยตาม พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483มาตรา 135(2)(3)จำเลย อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 2 วินิจฉัยว่า ผู้ร้องจะต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่เพิกถอนการขายฝากระหว่างนายเพ็ญศ กับผู้ร้องจะมายื่นคำร้องขอให้ผู้คัดค้านที่ 1 นำทรัพย์สินอื่น ๆ ของจำเลยชำระหนี้ก่อนไม่ได้ พิจารณาพิพากษาให้ยกคำร้องผู้ร้องฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ผู้ร้องฎีกาสรุปรูปร่างว่า การที่ผู้ร้องวางเงิน ส่วนตัวของผู้ร้องเพื่อชำระหนี้แก่บรรดาเจ้าหนี้ของจำเลยรวมทั้งค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายชั้น บังคับคดีทั้งหมด เป็นการคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้ทั้งปวงและทำให้จำเลยหมดภาระหนี้สินไปด้วย สมควรที่ศาลจะสั่งยกเลิกการล้มละลาย ผู้ร้องในฐานะที่จะต้องถูกเพิกถอนการรับโอนที่ดินโฉนด เลขที่ 17016 พร้อมสิ่งปลูกสร้างตามคำพิพากษาศาลฎีกา เป็นผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิขอให้ยกเลิก การล้มละลายของจำเลยได้ พิเคราะห์แล้วพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 135 บัญญัติว่า"เมื่อผู้มีส่วนได้เสียหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอศาลมีอำนาจสั่งยกเลิก การล้มละลายได้ ถ้าปรากฏเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้" คดีนี้แม้ตามคำร้องที่ผู้ร้องขอให้ ยกเลิกการล้มละลายของจำเลยอ้างว่าจำเลยมีทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านที่ 1 ได้อายัดไว้มากกว่าหนี้ของ เจ้าหนี้ที่เหลือหลายเท่าตัว ผู้ร้องซึ่งเป็นผู้ที่จะต้องถูกเพิกถอนการขายฝากที่ดินโฉนดเลขที่ 17016พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งทำให้ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างโอนกลับคืนเข้าไปเป็นกองทรัพย์สินของ จำเลย ผู้ร้องจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่จะร้องขอให้ยกเลิกการล้มละลายของจำเลยได้ก็ตาม แต่เมื่อ ปรากฏว่าระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้น ผู้ร้องได้ขอวางเงินในจำนวนที่เพียงพอแก่ การชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้รวมทั้งค่าธรรมเนียมในการรวบรวมทรัพย์สิน และศาลชั้นต้นได้มีคำสั่ง อนุญาตแล้วการที่ผู้ร้องซึ่งต้องเสียสิทธิในที่ดินที่ได้รับซื้อฝากเพราะศาลฎีกาได้พิพากษาให้ เพิกถอนตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483มาตรา 116 ให้กลับคืนสู่ฐานะเดิม ก็เพื่อให้ ที่ดินดังกล่าวเข้ากองทรัพย์สินของจำเลยเพื่อจัดการแบ่งในระหว่างเจ้าหนี้ตามพระราชบัญญัติ ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 124 หากเจ้าหนี้ทั้งหลายได้รับชำระหนี้โดยครบถ้วนแล้ว ผู้คัดค้านที่ 1 ก็ไม่มีความจำเป็นต้องรวบรวมทรัพย์สินของจำเลยต่อไป ตลอดจนไม่ต้องเก็บรวบรวมที่ดินของผู้ ร้องที่ถูกเพิกถอนนั้นกรณีถือได้ว่าผู้ร้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียด้วยในการชำระหนี้จึงชอบที่จะเข้า ชำระหนี้นั้นได้ แม้จะเป็นการเข้าชำระหนี้โดยขึ้นใจจำเลยก็ตามทั้งนี้ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 314 วรรคสองเมื่อผู้ร้องเป็นผู้ชำระหนี้ของจำเลยแก่

เจ้าหนี้ทั้งหลายรวมทั้งค่าธรรมเนียมในการรวบรวมทรัพย์สิน ย่อมถือได้ว่าผู้ร้องเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ในอันที่จะขอให้ศาลยกเลิกการล้มละลายของจำเลย เพราะเหตุที่หนี้สินของบุคคลล้มละลายได้ชำระเต็มจำนวนแล้ว ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 135(3) ได้ ที่ศาลอุทธรณ์ ภาค 2 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาผู้ร้องฟังขึ้นพิพากษากลับ ให้ยกเลิก การล้มละลายของจำเลย ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 135(3)

องค์คณะ

จิระ บุญพจนสุนทร · สมาน เวทวินิจ · สมิตธิ์ วราอุบล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/5449/2539>